

متن پرسش

با سلام خدمت استاد محترم: سوالی هست که از عزیزانی پرسیده ام و همچنین در سایت تا جایی که توانستم جستجو کردم، اما جواب مناسبی پیدا نکردم. سوال: در قرآن کریم انسان بسیار به تفکر تشویق شده است اما چرا خداوند در قرآن از واژه قلب برای اندیشیدن استفاده کرده بجای آنکه بفرمایید با سر خود بیندیشید؟ به عنوان مثال می فرماید: مهر بر قلب آنها نهادیم. مگر مردم آن زمان هم نمی دانسته اند که انسان با مغز می اندیشد؟ کما اینکه الان می دانیم انسان با مغز می اندیشد. فقط یک نکته: از بعد عرفانی آن منظورم نیست، بلکه منظورم همین واژه اندیشیدن با عقل (مغز) است و چرا خداوند نفرمودند که مهر بر عقل (مغز) آنها می زنیم؟ پیشاپیش از پاسخگویتان سپاسگزارم. یا علی

متن پاسخ

بسمه تعالی. سلام علیکم: اندیشه‌ی واقعی اندیشه‌ای است که انسان با حقایق مأنوس شود نه آنکه فقط به حقایق دانا گردد لذا قرآن می‌فرماید: «أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا» (حج:۴۶) یعنی آیا آن‌هایی که منکر نبوتند سیری در تاریخ و جغرافیای زمین کرده‌اند تا قلب‌هایی پیدا کنند که به کمک قلب‌هایشان تعقل نمایند. این نشان می‌دهد که تعقل حقیقی تعقلی است که با شعور قلبی انجام گیرد وگرنه انسان فقط با مفاهیم حقایق مرتبط می‌باشد. موفق باشید